

(se Aarbog 1931—32, Side 386 og 398) vedrører Lovens § 3 og gaar ud paa at give Skyldnere, hvis Forhold i øvrigt gør det forsvarligt, Adgang til, saafremt Fordringshaveren maatte være uvillig til at indrømme fornøden Henstand, ved Henvendelse til Amtsudvalgene at opnaa Henstand med forfaldne Terminsydelser, ogsaa for *den tredie halvaarlige Termin* fra og med 11. Juni Termin 1931.

Endringen var i Bemærkningerne til Lovforslaget motiveret med, at Afsætningsmulighederne for Landbrugets Produkter og Salgspriserne paa disse ikke i en for dette Forhold afgørende Grad var forbedrede siden Vedtagelsen af Loven af 16. Juni 1932. Regeringen ansaa det ogsaa for at være en Ubillighed, om der ikke gaves saadan Adgang til Betalingshenstand for Skyldnere, der havde maattet opbruge deres økonomiske Reserver til Betaling af Terminsydelserne pr. 11. Juni Termin 1931 og den følgende Termin, og som ved at opfylde deres Forpligtelser i disse Terminer havde vist sig i Besiddelse af en økonomisk Modstandskraft, der ikke gav dem mindre Krav paa Lempelser, indtil Forholdene maatte bedre sig.

Loven fjerner dernæst forskellige Tvivl om Forstaaelsen af nogle af Henstandslovens Bestemmelser. Det har saaledes været Genstand for Tvivl, hvorvidt Tinglysning angaaende Henstandsgivelse var nødvendig for Panterettens Bevarelse. Herom er nu udtrykkeligt udtalt, at *Tinglysning* af Henstandsgivelse efter denne Lov *ikke er nødvendig*. For imidlertid at udelukke Afvisning fra Dagbogen i Tilfælde, hvor Skyldneren har udstedt særligt Skylddokument for den skyldige Ydelse, og hvor et saadant Dokument af Fordringshaveren ønskes benyttet som Basis for Optagelse af Laan, er det tilføjet, at saafremt der i Anledning af Henstandens Givelse af Skyldneren udstedes særligt Skylddokument, vil dette dog kunne tinglyses overensstemmende med Reglerne for Tinglysning af Pantebreve.

Henstandslovens § 3, sidste Stykke, har dernæst af enkelte Amtsudvalg været forstaaet saaledes, at der ikke skulde kunne gives Henstand med Terminsydelser af Prioritetsgæld, der *dels* havde Sikkerhed indenfor, *dels* udenfor den i Lovbestemmelsen fastsatte Værdigrænse. Da denne Fortolkning efter Ministeriets Formening er urigtig, idet der ikke skønnes at kunne være noget til Hinder for, at der, naar